

Anläggga avlopp i Tanums kommun

Den här broschyren ger dig information om sådant som är viktigt att känna till vid planering av avlopp för fastigheter som inte kan anslutas till kommunalt avloppsnät.

Läs igenom broschyren innan du lämnar in ansökan!

Innehåll

Inledning.....	3
Vad innehåller avloppsvattnet?	4
Bakterier	4
Näringsämnen.....	4
Lagstiftning	4
Skyddsnivåer	5
Vilken metod ska väljas?.....	6
Vilken toalett ska väljas?.....	6
Torra toalettsystem.....	6
Urinsorterande vattenspolande system.....	6
Olika typer av reningsmetoder för avloppsvatten	7
Förbehandling.....	7
Behandling	7
Efterbehandling	8
Planera för avlopp	8
Skyddsavstånd.....	9
Kontakta berörda grannar.....	9
Servitut	9
Dag/dräneringsvatten	9
Enskilda vattentäkter	10
Ansökan.....	10
Vad ansökan ska innehålla	10
Kompletteringar i vissa fall	11
Beslut.....	11
Efter att beslut om tillstånd för anläggande/installation av avlopp har lämnats	11
Inrättande av anläggningen	11
Intyg	12
Drift och skötselansvisningar.....	12
Avloppstillståndet.....	12
Information och blanketter	12

Inledning

I Sverige använder ca 15 % av befolkningen en enskild avloppsanläggning. I Tanums kommun är motsvarande siffra ca 37 % vilket innebär att ca 4 500 hushåll har någon form av enskild avloppsanläggning. För att minimera miljöpåverkan på kustlandskap, sjöar och grundvatten från dessa anläggningar är det viktigt att de anläggs på rätt sätt.

Här ges information om sådant som är viktigt att känna till vid planering av avlopp för fastigheter som inte kan anslutas till det kommunala avloppsnätet.

År 2008 antog Tanums kommun en vatten- och avloppspolicy som anger att vid anläggande av enskilda avlopp skall miljö- och byggnadsnämnden eftersträva en kretsloppsanpassad avloppslösning med återföring av näring till produktiv mark.

Vad innehåller avloppsvattnet?

I Sverige använder varje person i genomsnitt 200 L vatten per dygn. Det mesta vattnet förorenas mer eller mindre och blir avloppsvatten. Avloppsvatten innehåller bland annat bakterier, smittämnen och näringsämnen.

Bakterier

Bakterier finns i varierande mängd beroende på typ av avloppsvatten. Om vattentoalett är ansluten är mängden bakterier större beroende på att fekalier (avföring) innehåller mycket bakterier. Men även övrigt spillvatten (från bad-, disk-, och tvätt) innehåller bakterier.

Näringsämnen

Näringsämnena i avloppsvattnet består huvudsakligen av kväve och fosfor. Kväve- och fosforinnehållet i avloppsvatten beror dels på att det finns i den mat vi äter, dels för att vi använder kemisk- tekniska produkter, t ex tvättmedel som kan innehålla fosfat. Merparten av näringsämnena i avloppsvatten finns i toalettavloppet. Nästan allt kväve och hälften av mängden fosfor i toalettavloppsvattnet finns i urinen. Kväve och fosfor är nödvändiga näringsämnen vid odling. I sjöar och vattendrag kan utsläpp av kväve och fosfor istället leda till övergödning och syrefria bottenar som följd.

Lagstiftning

Enligt miljöbalken krävs det tillstånd eller anmälan för att få anlägga en enskild avloppsanläggning. Tillstånd/anmälan skall sökas i god tid innan anläggningen skall inrättas. Enligt miljöbalken skall avloppsvatten avledas och renas eller tas om hand så att olägenhet för människors hälsa eller miljön inte uppkommer.

Förutom bestämmelserna i miljöbalken gäller även lokala föreskrifter för Tanums kommun.

En sammanfattning av miljöbalken regler samt lokala föreskrifter för avlopp redovisas nedan.

Beslut om tillstånd ska finnas från miljö- och byggnadsnämnden **innan** anläggande/installation påbörjas för:

- ❖ ny avloppsanläggning till vilken vattentoalett ska anslutas.
- ❖ anslutning av vattentoalett till befintlig avloppsanläggning
- ❖ ny avloppsanläggning för bad-, disk-, och tvättvatten inom strandskyddat område eller inom detaljplanelagt område
- ❖ torrtoalett inom detaljplanelagt område

Bekräftelse på anmälan ska finnas från miljö- och byggnadsnämnden **innan** anläggande/installation påbörjas för:

- ❖ torrtoalett utanför detaljplanelagt område
- ❖ ny avloppsanläggning för bad-, disk-, och tvättvatten i övriga områden
- ❖ ändring av avloppsanordning som kan medföra väsentlig ändring av avloppsvattnets mängd eller sammansättning

Det är viktigt att ansökningshandlingarna är så kompletta som möjligt eftersom miljöavdelningen inte får ge tillstånd om underlaget för beslut är otillräckligt.

Miljöavdelningen påbörjar handläggningen/prövningen av ärendet först då en komplett ansökan är inlämnad. Är ansökan inte komplett då den inkommer fördröjs handläggningstiden eftersom uteblivna handlingar/uppgifter måste begäras in.

Enligt Naturvårdsverkets allmänna råd om små avlopp (NFS 2006:7, 29 juni 2006) kommer funktionskrav att tillämpas vid prövning av nya avloppsanläggningar. Det innebär att det är anläggningens funktion som är viktig mot tidigare krav på en viss teknik. Vilken funktion som anläggningen ska ha beror på om det råder en normal eller hög skyddsnivå i det område där fastigheten ligger. De allmänna råden är ett komplement till miljöbalken och ska vara vägledande för såväl myndigheter som fastighetsägare.

Miljöbalken anger att avloppsanläggningar skall möjliggöra återvinning av näringsämnen, dvs de ska vara kretsloppsanpassade. Detta är i linje med Tanums kommuns VA-policy som anger att en kretsloppsanpassad avloppslösning med återföring av näring till odlingsbar mark ska eftersträvas. För enskilt avlopp finns två alternativ: torrtoalett eller vattentoalett med urinseparering. Urinen kan omhändertas av fastighetsägaren själv och användas som gödningsmedel. Detta förutsätter att det finns tillräckligt stor yta att sprida urinen på. Vid installation av vattenspolande urinseparerande toalett hämtas urinen av jordbrukare i Tanums kommun som använder urinen som gödningsmedel på åkermark.

Skyddsnivåer

Enligt Naturvårdsverkets allmänna råd om små avlopp skall den kommunala nämnden relatera skyddsåtgärder beträffande miljö - och hälsoskydd för en enskild avloppsanordning till normal eller hög skyddsnivå.

För miljöskydd finns förutom grundkraven:

Normal skyddsnivå: Reduktion av organiska ämnen (BOD) minst 90%
 Reduktion av fosfor minst 70%

Hög skyddsnivå: Reduktion av organiska ämnen (BOD) minst 90%
 Reduktion av fosfor minst 90%
 Reduktion av kväve minst 50%

För hälsoskydd finns förutom grundkraven:

Normal skyddsnivå: Utsläpp av avloppsvatten medverkar inte till en väsentligt ökad risk för smitta eller annan olägenhet, t ex lukt där människor kan exponeras för det, exempelvis genom förorening av dricksvatten, grundvatten eller badvatten.

Hög skyddsnivå: Ytterligare skyddsåtgärder vidtas. T ex förbud mot vissa utsläpp, lägga till ytterligare reningssteg mm.

Övriga krav finns att läsa i Naturvårdsverkets allmänna råd (NFS 2006:7) om små avloppsanordningar för hushållspillvatten.

Vilken metod ska väljas?

I Tanums kommun skall en kretsloppsanpassad avloppslösning väljas då det är frågan om nya avloppsutsläpp. Kretsloppsanpassning medför urinseparering eller torr lösning. Vid renovering av toalett- utrymmen rekommenderas att torrtoalett installeras, gärna med urinsorterande system, och resterande bad-, disk-, och tvättavlopp till enskild eller gemensam avloppsanläggning.

Alternativet till torrtoalett är en urinseparerande vattentoalett där urin avleds till slutna behållare och fekalier-, bad-, disk-, och tvättvatten renas i en enskild eller gemensam avloppsanläggning.

Enligt Tanums kommuns lokala föreskrifter för att skydda människors hälsa och miljön ges inte tillstånd till anslutning av vattentoalett till slutna tank. Inom områden som omfattas av detaljplan eller områdesbestämmelser får tillstånd till inrättande av vattentoalett inte ges enligt samma föreskrifter. Detta gäller inte vid anslutning till kommunalt avlopp eller vid anslutning till en godkänd avloppsanläggning för området.

Vilken toalett ska väljas?

Torra toalettsystem

I en vanlig torrtoalett samlas fekalier och urin i en behållare som kan efterkomposteras. Denna typ av toalett kräver inget utrymme under bjälklag. På grund av den begränsade storleken på behållare för fekalier och urin bör denna toalett inte användas om belastningen är hög.

I en urinseparerande torrtoalett avskiljs urin och fekalier i toalettstolen. Urinen leds till en tank och fekalierna samlas i en behållare. Genom urinsortering minskar risken för lukt och flugor och de torra fekalierna blir lättare att hantera.

I en förmultningstolett/multrum bryts avfallet ner till kompost i behållaren genom naturliga processer. Urinavskiljning minskar risken för avgång av ammoniak och ökar möjligheten till en fungerande kompostering. Med vissa modeller kan urinen spolvas med ett par deciliter spolvatten till en uppsamlingstank. Även komposterbart hushållsavfall kan läggas i behållaren. Den näringsrika mull som bildas grävs ur med jämna mellanrum och kan användas i odling. En sådan anläggning kräver ett visst engagemang för att fungera långsiktigt.

Urinsorterande vattenspolande system

I en dubbelspolande urinseparerandetoalett separeras urinen och fekalierna i toalettstolen. Urinen spolvas med ett par deciliter spolvatten till en uppsamlingstank. Fekalierna spolvas iväg som i en vattentoalett för vidare behandling i slamavskiljare och någon form av behandling av avloppsvattnet.

Olika typer av reningsmetoder för avloppsvatten

Nedan följer en kort beskrivning av de vanligast förekommande typerna av reningsmetoder. En reningsanläggning för avloppsvatten består av förbehandling samt någon form av avloppsreningsmetod och i vissa fall en efterbehandling.

Förbehandling

För att den efterföljande reningen ska fungera krävs förbehandling i en slamavskiljare. I slamavskiljaren sedimenterar och avskiljs fasta partiklar som annars riskerar att sätta igen spridningsledningar eller störa den efterföljande reningen. Avskiljaren skall vara typkodkänd enligt svensk standard och avsedd för respektive avloppsvatten. Avskiljaren skall även ha tillräcklig volym i förhållande till antalet anslutna hushåll. För ett hushåll med toalett samt BDT avlopp oftast $\geq 2 \text{ m}^3$ våtvolum och för ett hushåll med enbart BDT-avlopp $\geq 1 \text{ m}^3$. Om kemisk fällning sker i slamavskiljaren krävs större våtvolum, minst 3 m^3 per hushåll och helst 1 m^3 per person. Slamavskiljarens material består vanligtvis av betong, plast eller fiberglas.

Behandling

Anläggningar för behandling av avloppsvatten kan delas in i huvudgrupper: markbaserade anläggningar, filterboxar, minireningsverk.

Markbaserade anläggningar

Infiltration – avloppsvattnet leds efter slamavskiljare till en fördelningsbrunn och därefter till en infiltrationsbädd bestående av spridningsledningar lagda i ett lager singel/makadam. I en infiltrationsanläggning renas spillvattnet i de naturliga jordlagren som finns i marken innan avloppsvattnet slutligen når grundvattnet. Reningsmetoden förutsätter att marken inte består av för fint eller för grovt material.

En infiltrationsanläggning för toalett (med urinseparering) -, bad-, disk-, och tvättavlopp bedöms klara kraven för hög skyddsnivå.

Markbädd – fungerar på liknande sätt som en infiltration med reningen sker i ett anlagt sandlager istället för i markens naturliga jordlager. Markbäddar har också, till skillnad från infiltrationsanläggningar, ett ytligt utlopp. En markbädd för toalett (med urinseparering)-, bad-, disk-, och tvättavlopp bedöms klara normal skyddsnivå. En markbädd för bad-, disk-, och tvättvatten bedöms uppnå kraven för hög skyddsnivå.

Prefabricerade filter/kompaktfilter – I prefabricerade filter sker reningen enligt samma princip som i markbäddar och infiltrationer: vattnet rinner vertikalt genom ett bärmaterial där levande bakterier och svampar sköter behandlingen. Bärmaterialet är helt inneslutna enheter som anläggs ovanpå markbäddsanden i en markbädd eller infiltration. Beroende på befintligt material i marken under anläggningen kan ytan som krävs för reningsanläggningen minskas jämfört med ytan för en markbädd eller infiltrationsanläggning. För att markbaserad anläggning bestående av prefabricerade filter/kompaktfilter med urinseparering ska klara kraven för hög skyddsnivå kan kompletterande rening eller efterbehandling krävas, beroende på typ av behandlingsmetod och recipienten dit det renade avloppsvattnet avleds.

Kompletterande rening för att uppnå hög skyddsnivå för fosfor kan vara kemisk fällning eller fosforfälla.

Kemisk fällning sker i slamavskiljaren före behandling av avloppsvatten. Genom att tillsätta en doserad fällningskemikalie (t ex järnklorid, aluminiumklorid eller polyaluminiumsulfat) till utgående spillvatten fälls fosfor ut i slamavskiljaren. I vissa fall kan kemikalien doseras inifrån huset. Tekniken kräver utökad kontroll/tillsyn av fastighetsägaren, alternativt ett avtal

med leverantören. Slammängderna ökar vilket innebär slamavskiljarens volym måste vara större samt att tätare tömning kan behövas.

Alternativt kan fosfor reduceras efter reningsanläggningen. Ett bra exempel på enkel teknik av fosforfälla är en enkel brunn med ett fosforabsorberande material. Det finns även prefabricerade fosforfällor. Absorberad fosfor och material måste kunna bytas ut och återföras till kretsloppet.

Filterboxar

Filterboxar finns i olika utformningar beroende på fabrikat. De kan grävas ned eller placeras ovan mark i en separat byggnad och kräver inte så stor yta. Gemensamt för dem är att den biologiska reningen sker i ett kompakt filter innesluten i en box. Några har endast biologisk rening, medan andra har rening av fosfor i form av fällning genom kemikalier. Filtren kan bestå av mineralull, polystyrenkuler mm. I några fabrikat ingår slamavskiljaren integrerad i boxen. Filterboxar kräver oftast någon form av efterbehandling samt i vissa fall kompletterande rening av fosfor.

Minireningsverk

Minireningsverk bygger på samma processer som finns i de kommunala reningsverken; sedimentering används för att avskilja partiklar från avloppsvattnet, biologisk rening för att reducera organiskt material och kväve, och kemikalier för utfällning av fosfor och små partiklar. Det finns anläggningar med kontinuerlig drift respektive satsvis teknik.

Minireningsverk kräver i allmänhet inte så stor yta, de kan grävas ned eller placeras ovan mark i en separat byggnad och de finns i olika storlekar för ett eller flera hushåll.

Minireningsverk kräver en hel del skötsel för att fungera samt åtgång av kemikalier. För att få en väl fungerande anläggning krävs serviceavtal med leverantören. De flesta minireningsverk kräver el för driften. Slamproduktionen är större vid kemisk fällning vilket innebär att slamavskiljarens volym behöver vara större eller att slamtömning sker oftare. De flesta minireningsverk klarar hög skyddsnivå. Leverantören ska kunna redovisa reningsgraden på sina miniverk. Minireningsverkets reningsgrad ska helst kunna styrkas genom tester utförda av oberoende part.

Efterbehandling

I vissa fall kan efterbehandling krävas. Syftet med efterbehandling är framförallt att förbättra avskiljningen av smittämnen och att minska risken att exponeras för behandlat avloppsvatten genom att flytta utsläppspunkten till ett lämpligt ställe.

Efterbehandling kan bestå av exempelvis, biofilterdike (öppet dike), resorptionsdike (slutet dike), våtmark, rotzonsanläggning, infiltration eller markbädd.

Ytterligare vägledning för hur fastighetsägare kan gå till väga vid planering och val av avloppsanläggning finns på: <http://husagare.avloppsguiden.se/>

Planera för avlopp

Innan ansökan eller anmälan lämnas till miljöavdelningen ska man som sökanden göra vissa undersökningar. Syftet med undersökningarna är att klargöra hur avloppet kan lösas med hänsyn till förhållandena på tomt/fastigheten samt i den närmaste omgivningen. För utformningen och redovisningen av den planerade anordningen ansvarar sökanden. Det är Miljö- och byggnadsnämnden som därefter bedömer om förslaget avlopp kan accepteras. Godkännandet gäller konstruktionen av anläggningen. Det är ingen funktionsgaranti eller garanti att olägenheter inte uppkommer. Ansvaret för anläggningens funktion ligger på sökanden. Miljöavdelningen upprättar inga egna förslag till tekniska lösningar, men lämnar

råd och anvisningar för enskilda avloppsanläggningar. Om du inte har möjlighet att själv göra undersökningar och upprätta de handlingar som krävs för en komplett ansökan, bör du redan på ett tidigt stadium kontakta en konsultfirma eller entreprenör som kan hjälpa dig. Observera att handläggningen av ditt ärende går fortast om handlingarna är fullständiga redan från början.

Skyddsavstånd

Avloppsanläggningens placering ska väljas med hänsyn till bland annat avstånd till vattentäkter, grannar mm enligt nedan.

Skyddsavstånd till vattenbrunnar

Det finns alltid en risk för att en avloppsanläggning kan förorena grundvatten, ytvatten eller förorsaka annan olägenhet. Därför ska alltid väl tilltagna skyddsavstånd mellan avloppsanläggningar och vattentäkter eftersträvas. En avloppsanläggning ska inte placeras uppströms en dricksvattentäkt. I de fall detta ändå måste ske, t ex vid ändring av befintlig avloppsanläggning krävs oftast en mer utförlig geohydrologisk undersökning.

Skyddsavstånd till grundvatten och berg

Vid efterföljande rening som bygger på någon form av rening i mark eller är belägen under marknivå skall så stort skyddsavstånd till grundvatten och berg som möjligt eftersträvas. Det minsta skyddsavstånd som kan accepteras är 1 meter till högsta grundvattenytan. Eftersom grundvattennivån fluktuerar betydligt under året får bedömning av grundvattennivån göras utifrån fastighetens läge i terrängen, typ av jordarter i marken mm. Samma skyddsavstånd, 1 meter, gäller även till berg.

Övriga skyddsavstånd att ta hänsyn till vid anläggande av avlopp är avstånd till grannar, vattendrag, vägar, energibrunnar mm.

Det bör vara minst 5 m till fasthetsgräns och vägar. Slamavskiljare bör lokaliseras över grundvattennivå. Placeringen bör väljas så att slamavskiljaren anläggs minst 10 meter från bostadshus och minst 4 meter från fasthetsgräns. Avloppsanordningen bör placeras nedströms energibrunn.

Kontakta berörda grannar

Det är alltid bra att informera berörda grannar om planerna på att göra en ny avloppsanläggning. Om inte annat kanske de också funderar på att åtgärda sitt avlopp. Att göra en gemensam anläggning kan ofta vara det bästa, både miljömässigt och ekonomiskt.

Servitut

Planerar du att anlägga hela eller delar av ditt avlopp på annans mark måste du ha ett skriftligt godkännande från grannen. Det bästa är att upprätta servitut. Ett servitut är ett avtal som ger ägaren av en fastighet permanenta förmåner på en annan fastighet, till exempel rätt att ha ett avlopp på annans mark. Kontakta Lantmäterimyndigheten för upprättande av servitut.

Dag/dräneringsvatten

Tak- och dräneringsvatten får inte avledas till en avloppsanläggning. Sådant vatten skall avledas till dike, stenkista eller liknande.

Vattenfilter och backspolning

Filter för rening av dricksvatten kräver ofta rening av filtren i form av backspolning. Vissa vattenfilter spolar stora volymer vatten under en kort tid (uppemot 800 liter per gång). Det

backspolade vattnet bör omhändertas som dag/tak dräneringsvatten och bör inte avledas till avloppsanläggningen.

Enskilda vattentäkter

Det krävs inget tillstånd för att anlägga enskild vattentäkt som ska försörja en- eller tvåfamiljshus eller en jordbruksfastighets husbehovsförbrukning. Den som ska utföra anläggningen ska däremot själv planera och placera brunnen så att inte risk för påverkan från avloppsanläggning föreligger. I Miljöbalken 9 kap. 10 § sägs att: Anläggningar för grundvattentäkter ska inrättas och användas på sådant sätt att olägenheter för människors hälsa inte uppkommer. Anmäl dricksvattenbrunnen till det brunnregister som finns på SGU, Sveriges Geologiska Undersökningar.

Ansökan

Vad ansökan ska innehålla

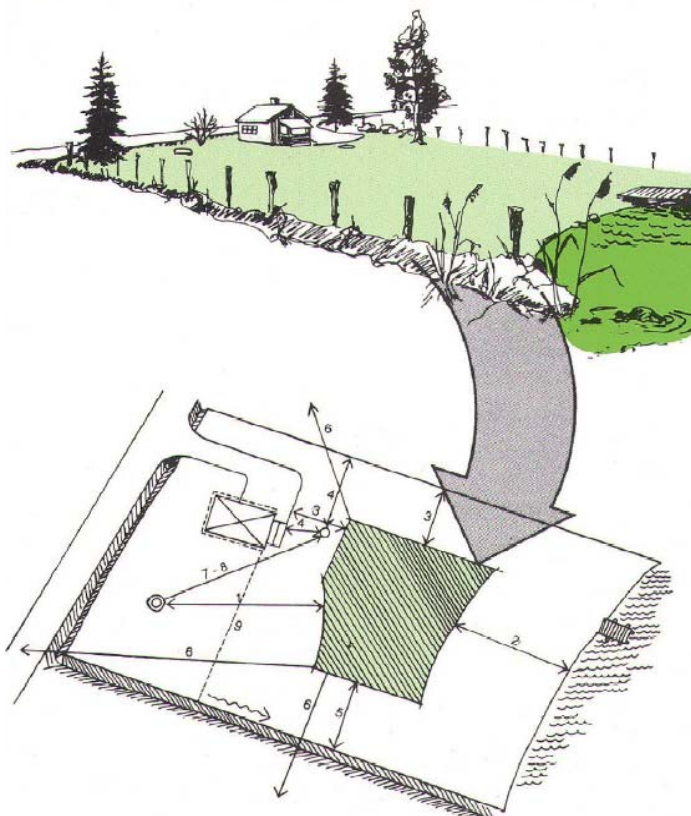
För utformning och redovisningen av den planerade anordningen svarar sökanden. En komplett ansökan består av två delar.

Del 1 av ansökan består av en redovisning av de lokala förhållandena för fastigheten.

Förutom ifylld ansökan/anmälan del 1 krävs en redovisning på karta i skala 1:2000 av lokala förhållanden.

Av redovisningen ska följande framgå:

- Förslag på placering av avloppsanläggningens olika delar samt avstånd mellan avloppsanläggning till bostad, dike, fastighetsgräns mm,
- Egna och andras brunnar, inklusive brunnar som används till djur inom en radie av 200 meter från fastigheten. Ange om brunnarna är grävda eller borrhade samt deras djup,
- Ytvatten, exempelvis bäckar och vattendrag.

Ex på situationsplan och olika avstånd att ta hänsyn till vid placering av avloppsanläggning

1. Avstånd till vattentäkt
2. Avstånd till sjö
3. Avstånd till väg och fastighetsgräns
4. Avstånd till slamavskiljare, bostadshus och fastighetsgräns
5. Avstånd till dike
6. Riktning och avstånd till vattentäkter inom 200 m

När del 1 av ansökan/anmälan är komplett gör miljöavdelningen eventuellt inspektion på plats.

Miljöavdelningen kontaktar sökanden för överenskommelse av tid. Det är en fördel om sökanden kan delta, alternativt anlita en entreprenör. Vid besöket ska provgropar kunna visas om det bedöms nödvändigt. Provgroparna grävs i det område som, med hänsyn till vattenbrunnar, marklutning mm bedöms vara den lämpligaste platsen för anläggningen. Provgropens djup skall vara minst 1,5- 2 meter och tillräckligt bred så att jordlagren ned till botten kan ses. Genom provgropen görs även en bedömning av grundvattenytans nivå samt avståndet till berg. Grundvattenytans nivå varierar betydligt över året och en provgrop bör därför helst grävas på våren när grundvattenytan är som högst. Vid besöket kan föreslagen lösning och placering av avloppet diskuteras. Vid behov kan ytterligare undersökningar komma att krävas.

Utifrån vad som framkommit vid besöket gör sökanden de eventuella ytterligare undersökningar som krävs.

Kompletteringar i vissa fall

Miljöavdelningen kan kräva ytterligare undersökningar i form av geohydrologisk undersökning som komplettering till ansökan. Miljö- och byggnadsnämnden är skyldig att tillse att beslutsunderlaget är tillräckligt, med hänsyn till skydd av hälsa och miljö.

Vid installation av minireningsverk eller reningsverk krävs förutom ovanstående:

- Uppgifter om anläggningens dimensionering och uppbyggnad
- Uppgifter om dokumenterade reningsresultat från leverantören
- Uppgifter som behövs för anläggandet.
- Uppgifter som behövs för driften av anläggningen och som beskriver hur den fungerar i form av drift- och underhållsinstruktion från leverantören.

Del 2 av avloppsansökan ska innehålla information om tekniklösning samt situationsplan som visar avloppsanläggningens olika delar och placering.

Beslut

Då komplett ansökan/anmälan inkommit till miljöavdelningen fattas beslut i ärendet av miljö- och byggnadsnämnden. Beslutet kan innebära att ansökan godtas i sin helhet, att sökanden måste vidta ytterligare försiktighetsåtgärder eller att ansökan avslås.

Beslutet sänds därefter till sökanden. Med beslutet följer villkor för utförandet av anläggningen samt kopia på insänd situationsplan. Du som sökande ansvarar för att anläggningen utförs enligt givna anvisningar. Avgift för ansökan/anmälan faktureras.

Efter ett positivt beslut kan anläggandet av avloppsanläggningen påbörjas. Observera att tillståndet är tidsbegränsat. Om anläggningen inte blir inrättad inom den tid som anges i beslutet ska en ny ansökan inlämnas till miljö- och byggnadsnämnden.

Efter att beslut om tillstånd för anläggande/installation av avlopp har lämnats

Inrättande av anläggningen

Utförandet av anläggningen sker alltid på sökandens ansvar. Oavsett om man ska göra anläggningen själv eller anlita en entreprenör är det fastighetsägaren eller sökanden som ansvarar för att anläggningen utförs enligt ansökan och tillståndet.

Intyg

Då anordningen är färdigställd ska entreprenören eller sökanden intyga att den har utförts enligt beslutet (Blankett: entreprenörsrapport). Entreprenörsrapporten sänds in till Miljöavdelningen. I vissa fall krävs även slutbesiktning av inspektör innan anläggningen täcks över. **Meddela miljöavdelningen i god tid, minst 3 arbetsdagar innan anläggningen återfylls.**

Om entreprenörsrapport inte sänds in, eller inte är korrekt ifylld, kan uppföljande inspektion/uppgrävning av avloppet komma att krävas. Uppföljande inspektion/uppgrävning med anledning av att entreprenörsrapport inte har inkommit eller är korrekt ifylld ingår inte i avgiften för ansökan/anmälan om avlopp och kommer att debiteras enligt fastställd timtaxa.

Drift och skötselanvisningar

Innehavaren är skyldig att svara för kontroll och underhåll av anläggningen så att den långsiktigt kan klara det den är avsedd för. Rådgör med leverantören och entreprenören om vilka kontroller och skötselåtgärder som är lämpliga. Information om skötsel av avloppsanläggningen bifogas beslutet.

En drift- och underhållsinstruktion för avloppsanordningen skall innehålla de uppgifter som är nödvändiga att känna till för att kunna säkerställa anordningens funktion. Detta bör i normalfallet innefatta:

- uppgifter om hur anordningen normalt används och vilka åtgärder detta förutsätter
- vilka avsnitt/delar av anordningen som kräver regelbunden skötsel och observation, vad som ska göras i detta sammanhang och hur ofta;
- vad man ska göra i fråga om de vanligaste felen på anordningen;
- kontaktuppgifter till den som planerat och byggt systemet och, när så bedöms relevant, den som svarar för underhåll, service och övervakning, samt uppgift om eventuellt serviceavtal;
- en journal, vari införs större åtgärder som vidtagits för att säkerställa och dokumentera anordningens funktion.

Drift- och underhållsinstruktionen måste hållas aktuell och uppdateras vid förändringar av användningen eller i anordningen.

Före användning ska slamavskiljaren vattenfyllas för att minska risken för slamflykt till reningsanläggningen.

Avloppstillståndet

En avloppsanläggning är ett viktigt och värdefullt fastighetstillbehör. Ett beslut om tillstånd för avloppsanläggning samt gällande situationsplan över avloppsanläggningen ska lämnas till ny ägare vid ägarskifte av fastigheten.

Information och blanketter

Ytterligare information om skötsel av avloppsanläggningar, kompostering av latrin, urinseparering och torrtoaletter finns på hemsidan: www.tanum.se, gå till: miljö, miljötillsyn, toaletter och avlopp. Blanketter finns att hämta på hemsidan under miljö, blanketter eller kan hämtas på miljöavdelningen.

Handläggare på miljöavdelningen träffas säkrast under telefontid måndag-fredag klockan 08.00-12.00.